

James Mallon

EGYHÁZ-FELÚJÍTÁS

a könyvben szereplő plébánia a kanadai Halifax városában működő Szent Benedek plébánia, amit hétvége kb. 2500 katolikus hívő látogat

AZ IMÁDSÁG HÁZA

Emlékezzünk identitásunkra és küldetésünkre

Jézus korában Izrael népe megfélekedett hivatásáról. Meg voltak elégedve a status quóval, istentiszteletükkel és szertartásaikkal, és megfélekedtek küldetésükről, identitásukról.

Olyan mértékben feledtünk meg alapvető missziós küldetésünkről, hogy megelégedtünk az állammegóvással és önmagunk belső szolgálatával. Az Egyház a misszióért létezik. Jézushoz hasonlóan arra küldettünk, hogy megkeressük és megmentjük, akik elvesztek – és a mentőcsónakokban rengeteg szabad hely van!

Jézus így szólt a tétovázó tanítványokhoz: „**Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket!**” Lelkipásztorkodásunk leggyengébb pontja pedig pont ez: tanítvánnyá tenni a népeket. Minden egyházközségben vannak elkötelezett, szenvedélyes hívők, de ez csupán 6-10%.

Egyházközségeink tagjai arra vannak hivatva, hogy tanítványokká tegyék az embereket, de többségük még maga sem vált tanítvánnyá. Számunkra, papok, vezetők és Egyházunkért aggódó világi hívők számára az a kellemetlen igazság, hogy **híveink igen nagy része soha nem ismerte meg Jézust** személyesen, és emiatt nem is szomjazik utána. Olyan pasztorális módszereket dolgoztunk ki, amelyek arra szolgálnak, hogy a nem éheseket tápláljuk.

Arra szól elhívásunk, hogy menjünk. Jézus küldetését elfogadni azt jelenti, hogy küldöttek vagyunk – hogy apostolok vagyunk. Az, hogy az Egyház apostoli, azt jelenti, hogy természeténél fogva misszionárius. Ez identitásunk lényege.

ÉPÍTSD ÚJRA HÁZAMAT!

A II. Vatikáni Zsinattól Ferenc pápáig

A zsinat alapvető üzenete: egyetemes meghívás az életszentségre és egyetemes felhívás a misszióra.

VI. Pál pápa: Evangelii nuntiandi. Álljunk ellen a kísértésnek, és ne gondoljuk hogy életünk mint tanúságtétel önmagában elegendő az evangelizációhoz! A Jó Hírt az élet Igéjével is hirdetni kell! Az is az egészséges katolikus alapelv.

II. János Pál pápa: Ő használta először „az új evangelizáció” kifejezést 1979-ben. Redemptoris missio 1990-ben: „Úgy vélem, itt az ideje, minden egyházi erőt be kell vetni az emberiség új evangelizálására és a missziók segítésére.” 2001-ben Novo millennio ineunte: „Ez a szenvedély bizonyosan feltámasztja majd az Egyházban az új missziós lendületet, amely nem specialisták csoportjának lesz fenntartva, hanem Isten népének minden tagját felelősséggel elkötelezi majd.”

XVI. Benedek pápa 2001-ben létrehozta az Új Evangelizáció Pápai Tanácsát. 2012-ben összehívta a 13. Püspöki Szinódust, melynek témája: „Az új evangelizáció a keresztény hit továbbadására”. Egyre gyakrabban használják a „személyes kapcsolat Jézussal” kifejezést.

Ferenc pápa: „Felfordulást szeretnék az egyházmegyékben is! Azt szeretném, hogy az emberek kilépjenek! Azt akarom, hogy az Egyház az utcára menjen!” 2013-ban jelent meg az Evangélii gaudium enciklika, mely azonban nem érhető meg a 2008-ban megjelent Aparecidai dokumentum ismerete nélkül. A dokumentum egyik fejezete azokkal foglalkozik, akik elhagyták a katolikus egyházat. Négy fő okot találtak:

1. A hívek a Katolikus Egyházban soha nem tapasztaltak meg személyes találkozást Jézus Krisztussal.
2. Katolikus közegben nem tapasztalták meg a tartalmas közösségi életet.
3. Új közegükben biblikus és hittani képzést kaptak, ami lelki, személyes és közösségi növekedésben segít.
4. Hiányolták egyházunkban a missziós elköteleződést.

SOK KOMOLY HÍVŐ NEM AZÉRT HAGYJA EL AZ EGYHÁZAT, AMIT A NEM KATOLIKUS CSOPORT HISZNEK, HANEM ALAPVETŐEN AMIATT, AHOGY ÉLNEK.

Misszionárius tanítványok képzése 5 lépésben

1. Jézus Krisztussal való találkozás = a kérügma
2. megtérés – az élet átalakítása
3. tanítványság – folyamatos növekedés Jézus ismeretében és szeretetében
4. közösség – a többi tanítvánnyal való találkozás
5. misszió – örömmel hirdessük Jézust másoknak

Misszionárius tanítványok képzése				
preevangelizáció: megnyílás	evangelizáció: megtérés	döntés	tanítványság: fejlődés	apostolság: szolgálat
kapcsolat, odatartozás, meghívás, imádság, tanúságtétel az élet által	az örömhír hirdetése, találkozás, személyes kapcsolat		katekézis, szentségek, felkészítés, megújítás	kilépés: evangelizáció és társadalmi igazságosság

A II. Vatikáni Zsinat az Egyház legalapvetőbb identitásának újrafelfedezéséről szólt.

A FÁJDALOM HÁZA

Az állagmegóvó Egyház tapasztalata

Betegségünk oka pedig mélységes elfelejtése legbensőbb identitásunknak: annak, hogy misszionáriusok vagyunk.

Ott van elsőként az általánosan ismerős fájdalom afölött, hogy oly sok családtag és mások fordítanak hátat az Egyháznak, a Krisztusban való hitnek, sőt az Istenben való hitnek is.

Azért is szenved Egyházunk, mert oly sok intézményünk ment veszendőbe: ezeknek az intézményeknek jó része válasz volt a múltbéli szükségletekre, pl. iskolázottság, egészségügyi és szociális ellátás.

Fájdalom forrása, hogy sok egyházmegyében összeomlik a plébániák intézményrendszere.

Milyen fájdalom van a hívők, papok, világiak és szerzetesek szívében a papok által a gyerekek ellen elkövetett szexuális visszaélések pusztító botrányai miatt! A kevesek gáztettei miatt valamennyi papra nehezedő szégyen tompa, idült fájdalomba megy át.

És ott van végül azon papok fájdalma, akik a fronton küzdenek, és kétségbeesetten próbálnak kitartani lelkesedésükben, amely egykor arra indította őket, hogy adjanak fel mindent, és papok legyenek.

Értékes pénzügyi és humán erőforrásokat használunk el, amíg azon erőlködünk, hogy minden tovább menjen. A pap kutyaszorítóba került: az egyik oldalon ott van az elkeseredett és dühös püspök, a másik oldalon a követelőző hívek.

Egy hanyatló Egyháznak vagyok a szemtanúja: egy beteg Egyházé, amely lassan beleőrül abba, hogy újra és újra ugyanazt teszi, mégis más eredményt remél.

A szenvedésből való megváltás nemcsak megvilágosodáshoz vezet, hanem cselekvéshez is; hogy változtassunk és reformáljunk.

TAKARÍTSUK EL A SZEMETET! **avagy mit kell kidobnunk, ha felújításba fogunk?**

Ha egy házat felújítunk, mindig szükség van valamennyi bontásra is.

Kísértések a misszionárius tanítványsággal szemben:

1. az evangélium üzenetéből ideológiát faragunk,
2. funkcionalizmus: civil szervezetté válunk,
3. klerikalizmus – a pap klerikalizálja a világi hívőt, és a világi hívő óhajtja is, mert így igazából egyszerűbb.

Pelagianizmus: Isten jóindulata kiérdemelhető pusztán erkölcsi rigorizmussal és aszketikus gyakorlatokkal, s Isten kegyelmétől függetlenül is megszerezhető.

Janzenizmus: A janzenisták Isten kegyelmét hangsúlyozták annyira, hogy az emberi szabad akaratot tekintették szükségtelennek. Hatása egy távoli és megközelíthetetlen Isten képe.

A hagyományos gondolkodású katolikus fejében a keresztény élet egyfajta mutatószám-rendszer, és megvan a maga üdvösség-gazdaságtana. Ha bizonyos dolgokat megteszek (misére megyek, jó vagyok, nagyjából rendszeresen elmondom az imáimat), Isten be fog engedni a mennybe.

A posztmodern katolikus felfogás önmaga feltétlen autonómiájának és lényegi jóságának gondolatára alapozza kegyelem- és üdvösségtanát. Isten a haverom, aki semmit nem kér tőlem, csak azt, hogy „legyek hú önmagamhoz”.

Három következmény:

ha az üdvösség nem más, mint jó pontok gyűjtése, akkor ez minimalizmushoz vezet,

akik azt hiszik, hogy saját cselekedeteik vagy „jóságuk” megigazulttá teheti őket, soha nem fogják megismerni Isten irgalmának valódi vakmerőségét,

ha nem fedezzük fel a valódi örömhírt, miért csodálkozunk azon, hogy Egyházunkban sokan szerény érdeklődést mutatnak az új evangelizáció iránt?

A pelagianizmus szemetét azzal takaríthatjuk el, ha elköteleződünk az első hirdetés = kérés mellett – a katekizistól elválasztva és annak részeként is, lásd Redemptoris missio.

A **klerikalizmus** nem más, mint a klerikális kaszt általi kisajátítása annak, ami minden megkeresztelt sajátja. A klérus elszigetelődése, hogy csak ők legyenek szentek, és tegyék meg azt, ami az Egyház minden tagjának a dolga volna, halálos és fenntarthatatlan. A szexuális visszaélési válságot ez a kultúra segítette elő.

A papi hivatás nem az elmélyültebb imaélet, a teológia tanulása, mások szolgálata, ez minden keresztény hivatása. **A pap hivatása Isten igéjének hirdetése, a szentségek ünneplése és kiszolgáltatása, és Isten népének vezetése.**

Sajnos a világiak szolgálatának kiterjesztése sem az apostolságot (kilépés) szolgálta, hanem befelé való irányultságot. A legtöbb katolikus **maradhat passzív szemlélő**, az igazán elkötelezettek pedig felolvashatnak, sőt áldoztathatnak.

A LEGTÖBB KATOLIKUS NAGYON KEVESET TUD A HIT ALAPKÉRDÉSEIRŐL, KÉPTELEN A BIBLIÁBAN TÖRTÉNŐ TÁJÉKOZÓDÁSRA, AZ IMATAPASZTALATA GYERMEKKORA ÓTA LÉNYEGILEG VÁLTOZATLAN. MÉG IJESZTŐBB, HOGY ÚGY TŰNIK, EZ A HELYZET SENKIT SEM ZAVAR...

Újragondolni a lelkipozítást: a pásztor elsődleges feladata: vezesse a juhokat, hogy enni és inni tudjanak; legeltesse őket, hogy növekedhessenek és gyarapodhassanak. A lelkipásztori gondozás végső célja, hogy elvezesse az embereket a lelki érettséghez.

A szentek felkészítése: Több mint 90 (!) szolgálatunk van, ezek közül nagyon kevésnek látom el a közvetlen felügyeletét. A papi feladatokon kívül (igehirdetés, szentségek, vezetés) az összes többi szolgálatot nemcsak le tudom adni, hanem le is kell adnom másoknak. Ha jól tesszük a dolgunkat, akkor a szolgálatok megsokszorozódnak.

ENNEK A MODELLNEK A FENNTARTÁSÁHOZ SZÜKSÉGES A SZÁMONKÉRHETŐSÉG, DE UGYANÍGY FONTOS AZ ALACSONY INTENZITÁSÚ IRÁNYÍTÁS ELVE, KÜLÖNBEN SOHA NEM FOG VIRÁGOZNI.

AZ ALAPOK LERAKÁSA

Hogyan alakítsuk át az egyházközség kultúráját?

Minden ember alkotta szervezetnek a szervezeti kultúra az alapja. A kegyelem munkájának az emberi az alapja, így az Egyház emberi dimenziója elsőbbséget élvez az újjáépítés folyamatában. Ha azonosítani szeretnénk egy adott egyházközség értékeit, azt kell megvizsgálunk, mire fordítja idejét és pénzét.

SEMMI SEM FOGJA MEGELŐZNI, HOGY FOLYTATÓDJÉK AZ A HANYATLÁS, AMI MINKET IDE JUTTATOTT, HACSAK NEM TÖREKSZÜNK MÉLYEBB VÁLTOZÁSRA.

A plébániák összevonása messze a legésszerűbb választás. Legalább az erőforrásokat összpontosítják.

Az egészséges egyházi közösség növekszik, és amelyik nem egészséges, meghal.

Plébániai kultúraváltás = értékeink átalakítása.

A növekvő egyházközségek 10 közös értéke:

1. **LEGYEN A VASÁRNAP AZ ELSŐ!** A legjobbat adjuk az Úrnak a mienkből, hogy akik eljönnek a templomba, húha-élménnyel távozzanak! Ennek legfőbb akadálya a megszokás. Jelenlegi mentalitás a hívek, és néha a papok részéről is : tudjuk le, essünk túl rajta! Ne felejtjük el, olyan hagyományból jövünk, ahol az volt a kérdés: mekkora részét hagyhatom ki a misének úgy, hogy még érvényes legyen.
2. **VENDÉGSZERETET** „Az Egyház az egyetlen olyan intézmény, amely azokért van, akik nem tartoznak hozzá.” Ha a vendégszeretet értékét magunkévá szeretnénk tenni, első lépésként a vendégváró csapattal kell kezdenünk. Fogadjuk szívesen a vendéget! Hogyan érzi magát templomunkba lépve, aki nem úgy néz ki, beszél, és öltözködik, mint mi? Bármilyen gyönyörű is a liturgia, egész természeténél fogva barátságtalan a kívülálló számára – ugyanis ez a beavatottak istentisztelete. A vendégszeretet végső célja, hogy szeretetünket megérezve a vendégek csatlakozzanak a plébániához, és segítsenek abban, hogy még több vendéget fogadhassunk. Meg kell fogalmaznunk, mit is jelent a plébánia tagjának lenni! KAPCSOLATKÁRTYA 99.o.
3. **FELEMELŐ ZENE** Az is-is megközelítés lelkipásztori szempontból nagy becsületet érdemel. Kincsként őrizzük, ami régi, az újra pedig szükség van! Ha a zene szép, akkor az istenit közvetíti, mert Ő, aki maga a Szépség, mindig megtalálható abban, ami szép. A dicsőítő énekeknek jár a legméltóbb hely. Ezek alakítanak át a leginkább. Istenről énekelni, és nem neki: ez a zenei megfelelője annak, amikor csak tudunk Istenről, de egyáltalán nem ismerjük személyesen. A himnuszok, a homíliák, és a hospitalitás a vasárnapi élmény javításának kulcsai, és egy jól működő vetítő és hangtechnikának mindhárom dimenzióhoz van köze.
4. **HOMÍLIÁK** „A hívők éppúgy, mint a felszentelt szolgák, gyakran szenvednek: az egyik attól, hogy meg kell hallgatnia (a homíliát), a másik attól, hogy el kell mondania.” (EG 135) Talán, ha jobban ügyelnénk a prédikálás stílusára és tartalmára, a homília nem állóképességi teszt lenne, hanem a hit örömteli ünnepe. A szívhez beszélni pedig annyit tesz, hogy törekszünk a hallgatóság érzelmeire hatni.
Örömhírt prédikálunk, tehát az öröm az az érzélem, amelyet prédikálásunk által meg kellene tapasztalni!
Ha a homília központi üzenetét nem lehet egy mondatban összefoglalni, akkor valószínűleg elmondani sem kellene.
A homília mindig *rólunk* szól, és sohasem csak *rólatok*. Légy őszinte, hiteles, sebezhető, és soha ne próbáld megjátszani magad!
5. **ÉLETADÓ KÖZÖSSÉG** Közösség-e az, ha egy csoportnyi gyakran egymástól elszigetelt és névtelen egyén egy fedél alatt gyűlik össze egy órára? Az igazi közösség az a hely, ahol ismernek és szeretnek.
Hiperindividualista, posztmodern kultúrában élünk. A tekintélyre vagy hagyományra hivatkozás teljesen hiábavaló ezeknek a nemzedékeknek a szemében...
A legtöbb ember nem hitbeli okok miatt csatlakozik egy egyházhoz, marad ott, vagy lép ki, hanem a közösség miatt. Akarjuk-e a valahová tartozás élményét nyújtani azoknak, akik még nem hisznek, és még nem viselkednek?
A közösség építéséhez:
 - ALPHA „tartoz valahova – higgy – viselkedj” megközelítés.
 - Névkitűzős vasárnap – havonta egyszer mindenki kap névkitűzőt a misére.
 - Imapartnerek találása a misén – a mise elején keressenek valakit maguk körül, akiért imádkoznak a misében (pl. a könyörgések végén csendben).

- Imaszolgálat mise után – egyszerű világi híveket ki lehet képezni, akik a mise után imádkoznak másokért.
 - Gallup-eszközökkel felmérhető az egyházközségben 1. az elhivatott tagok, 2. a közömbösek, 3. az ellenállók aránya. Az elhivatottak őszintén lelkesednek, a közömbösek elégedettek, de passzívak, az ellenállók minden változásnak ellenállnak. Akkor egészséges a plébánia, ha az elhivatott és az ellenálló tagok aránya 4:1.
6. **VILÁGOS ELVÁRÁSOK** Tapintható a félelem attól, hogy ha elvárásokat támasztunk a plébánia tagjaival szemben, azzal elidegenítjük magunktól az embereket. Jézus mindenkit befogadott, ugyanakkor azt is világossá tette, mit vár el azoktól, akik követni akarják. A Szent Benedek Plébánián MINDENKITŐL ELVÁRJUK, hogy dicsőítse Istent, növekedjen, szolgáljon, teremtsen kapcsolatokat és adakozzon.
- Sáfárság: 3T = Idő (time) a lelki növekedés és tanítványság iránti elköteleződés, a Talentum, vagyis mások szolgálata, és a Kincs (Treasure) az adakozás.
7. **ERŐSSÉGEKEN ALAPULÓ SZOLGÁLAT** „Valaki vállalja már el!” vagy „Ezt bárki meg tudja csinálni!” ez a szolgálatfelfogás a szükségletre és nem a személyre összpontosít. Az ilyen megközelítéssel az a probléma, hogy az egyházközségi tagok olyan szolgálatokba kerülnek bele, amelyek sem erősségeikhez, sem kedvtelésükhöz nem illenek. Ez a fajta szolgálat annak sem életadó, aki szolgál, és azoknak sem, akik szolgálnak. Isten minden embert különlegesnek teremtett és egyedi képességekkel ajándékozott meg. Találd meg istenadta talentumaidat, és ezekbe fektess be!
8. **KIS KÖZÖSSÉGEK LÉTREHOZÁSA** Általánosan igaz, hogy az egészséges és növekvő egyházak, amelyek tanítványokká teszik az embereket, a helyi egyházközségekben a „közösségek közössége” mintát követik. 8-12 fős kiscsoportok, és 25-35 fős közepes csoportok. A megtérés vagy ébredés idején feltámad bennük a vágy az életadó közösség után: ahol ismerik, szeretik, próbára teszik, és támogatják őket.
- A gondoskodás MINDENKI feladata kell legyen, nemcsak a lelkipásztoré. A kapcsolatcsoportok vezetői világiak. Kéthetente találkoznak a tagok lakásán, együtt esznek, énekelnek, imádkoznak, és beszélgetnek. A 25-35 fős csoportok elég kicsik ahhoz, hogy a tagokat ismerjék, odafigyeljenek rájuk, de elég nagyok ahhoz, hogy az ember leülhessen hátul...
9. **A SZENTLÉLEK MEGTAPASZTALÁSA** Ha a hit belülről hiteles, az kívülről is látszani fog. Jézus azt mondta, jobb, ha elmegy, mert akkor eljön a Pártfogó, a Vigasztaló. Előnyünkre szolgál, ha Isten nem velünk, hanem bennünk van. A bűnbánat és a hit elvezet a keresetséghez, és a Szentlélekkel való betöltekezés élményéhez, amely ugyanolyan kézzel fogható, mint a keresetség vizébe való alámerülés. Valóban megtapasztaljuk Isten erejét, ami pedig átforgalmazza a hívek közösségét, és az egyes híveket is. Manapság viszont jobban megvagyunk a Szentlélek gondolatával, mint megtapasztalásával. Bár a kezek fölemelése, az éneklés, a tapsolás és az örömujjongás ősi bibliai utasítások, sok templom kiürülne, ha ezt a rendelkezést követni kellene.
10. **LEGYÜNK MEGHÍVÓ EGYHÁZ** A sikeres, egészséges és növekvő egyházi közösségek tudatosan teremtik meg a meghívás kultúráját. Felelősek vagyunk tehát a meghívásért, de nem vagyunk felelősek az arra adott válaszáért. A fő ok, hogy miért nem hívunk másokat, a visszautasítástól való félelem. De ez legyőzhető. Személyesen kell hívunk, és előtte, utána is imádkoznunk kell a meghívott személyért. ALPHA

A FŐBEJÁRAT

Legnagyobb pasztorális lehetőségünk: a szentségek kiszolgáltatása

Alapvetőnek tartom, hogy tárt karokkal és szeretettel fogadjuk azokat, akik ajtónkon kopognak, függetlenül attól, milyen szerény a hitük és tudásuk arról, amit keresnek. A mentoráláshoz jobban hasonlító folyamatot kell kialakítani, aminek során együtt járjuk az utat a hozzánk betérőkkel – hogy majd akkor részesülhessenek a szentségekben, amikor fölkészültek.

Ex opere operato – Az Egyház azt érti a szentség érvényessége alatt, hogy amit Krisztus cselekedni ígért a szentség révén, az megtörtént. **Ex opere operantis** – A gyümölcsözőség alatt azt érti az Egyház, hogy a „bennünk lakozó Isten” nyomai fölismerhetők; hogy aki a szentséget veszi, növekszik a szeretetben, szelídségben, kedvességben és türelemben – röviden: jobban hasonlít Jézusra.

Gyakran meglegszünk a szentségek kiszolgáltatásának szertartásával, a sacramentum tantummal, - akár úgy is, hogy semmiféle látható egyházi dimenzió nincs életre váltva. A szentségek így mágikus eseményekhez válnak hasonlónak.

Gyermekkereszttség – Ami korábban kivétel volt, normává lett a gyakorlatban, és ez a teológiát is alakította. Olyan keresztészteológia alakult ki, ami nem kapcsolódott a megtéréshez, vagy a személyes hithez. Különösen a keresztéség – de végül valamennyi szentség – elszakadt a megtéréstől, a hit gyakorlásától és a gyümölcsözőségtől. Beszélünk kell róla az embereknek, el kell magyaráznunk nekik, hogy aztán új modelleket tudjunk bemutatni.

A LEGSÚLYOSABB KÖVETKEZMÉNY AZ ÁR, AMIT AZÉRT FIZETÜNK, MERT TOVÁBBRA IS OLYAN LÁTSZAT FENNTARTÁSÁVAL FOGLALKOZUNK, AMINEK ALIG VAN VAGY NINCS KAPCSOLATA A BELSŐ VALÓSÁGGAL. MAGA A LITURGIA NYÚJT ALKALMAT AZ EMBEREKNEK, HOGY KIÁLLJANAK A NYILVÁNOSSÁG ELÉ, ÉS ISTEN ÉS AZ ANYASZENTEGYHÁZ ELŐTT HAZUGSÁGOKAT MONDJANAK.

Az új lelkipásztori gondoskodás modelljei - Egyházunknak az a küldetése, hogy tanítvánnyá tegye az embereket, nem pedig az, hogy az emberek örömeire szép szertartásokat végezzen. A „megszokott üzletmenet” megközelítés ma már nem tartható. A gyermekközpontú modell katolikus kultúrát, és az Egyházban való aktív részvételt feltételez. Csakhogy ez a katolikus kultúra már nem létezik a társadalmunkban. A legtöbb plébánia a gyermekekre összpontosít, és elhanyagolja a szülőket.

HA OLYAN CSALÁDOKAT SZERETNÉNK KATEKÉZISBEN RÉSZESÍTENI, AKIK MÉG NINCSENEK EVANGELIZÁLVA, AZ OLYAN, MINT BETONBA MAGOT VETNI. NEM FOG MENNI. A katekézis tanmenet alapú, a tanítványság viszont életmód.

A szentségi felkészítőre családok jelentkeznek, és bizonyítaniuk kell, hogy képesek megtenni ezt a lépést. Kétféleképpen vonjuk be a szülőket – előbb az órákon, majd pedig ők is részesülnek a szentségekben. A szentségek felvétele nem életkor vagy osztály szerint történik. Lepakcsoltuk a szállítószalagot – immár nem megy automatikusan.

Bérmálás és a fiatalok Ez a szentség sokszor inkább kibérmálkozás. A bérmálási „felkészítési csoport” az Egyház. A fiatalnak nem az életkora a kérdés, hanem a felkészültsége. A fiatalokat először is meghívjuk az ifjúsági csoportba. Majd következik az ifi ALPHA. Ha elkezd járni a misékre, bevesszük a jelöltek közé. A bérmáltak száma 40%-kal csökkent, a megmaradóké viszont 80%-ra nőtt!

Keresztéségi felkészítés – Azzal, hogy a szülők jó lelkiismerettel a szemedbe nézve kijelenthetik, hogy világosan értik, mit vállalnak azzal, hogy a keresztéséget kérik gyermekük számára – pedig már a jövő héten sem akarnak újra jönni: azt jelzi, komoly bajban vagyunk. Az első és legegyszerűbb dolog, ha felhagyunk az ilyen magánkeresztelőkkel (vasárnap délelőtt, mise után). Megfelelő előkészítés mellett

a keresztségi szertartások csak 5-6 perccel növelik meg a mise hosszát. Világosan meg kell különböztetnünk azokat a családokat, akiknek van kapcsolata az Egyházzal, és amelyeknek nincs. Akiknek nincs kapcsolata az egyházközséggel, meg kell hívnunk egy olyan útra, amelyen a vasárnapi szentmisével újra megismerkedhetnek. Macerás, munkaigényes, nem egyemberes feladat.

Házasság – A végső kérdés: Hogyan tudjuk a párokat eljuttatni Jézushoz, és mit vagyunk hajlandók megtenni, hogy támogassuk őket? Meg kell határoznunk egy abszolút minimumot a párok házasságra való felkészítésében. Nálunk így működik: Alpha + Strengths Finder + hétvége. A házasságkötést jó előre kell egyeztetni, ezért van lehetőség meghívni őket egy lelki utazásra.

Katekumenátus – Tapasztalat: a frissen beavatottak fele egy éven belül eltűnik. Jellemzően a felkészítés a tágabb közösség számára nem nyitott. A kérégmát világosan kell megfogalmazni, hogy az evangelizáció megtörténhessen. Új modell: végtelenített a folyamat, mindenki a saját tempójában tanul és növekszik. Alpha után kapcsolatszoportba is kerülnek.

A HÁZFŐNÖK

A vezetés nélkülözhetetlen szerepe

Ha korunk Egyházának elsődleges válsága identitásválság, akkor a második a vezetőválság. A szemináriumokban nem képzik vezetőnek a papokat. Sok szent, teológiailag képzett pap vezet beteg, haldokló plébániát. A káplánok sem kapnak megfelelő felkészítést a plébánosi munkára, nincsenek mentorálva.

Minden vezetőben közös, hogy tud tanulni, növekedni, hogy még jobb vezető legyen. Jól alkalmazható a MALOM modell: Másolj le, és lopj el mindent! Sokat lehet tanulni ezen a téren a protestánsoktól. Általában elmondható, hogy amíg egy pap képes kiszolgáltatni a szentségeket, elnézik neki a gyenge vezetést, és még a gyenge prédikálást is. Csak akkor foglalkoznak a vezetési mulasztásokkal, ha már megtörtént a katasztrófa.

Sebezhetőség – Le kell tennünk az erő és tökéletesség álarcát, és be kell vallanunk, hogy nem tudjuk az összes választ, és együtt kell cselekednünk. MEG KELLETT TANULNOM, HOGY OLYAN MUNKATÁRSAKRA VAN SZÜKSÉGEM, AKIKNEK ERŐS KAPCSOLATI KÉSZSÉGEIK VANNAK. OLYANOKRA, AKIK LÁTJÁK, AMIT ÉN NÉHA NEM LÁTOK, ÉS AKIK BÁTTRAN ELLENT TUDNAK NEKEM MONDANI.

A „magányos lovas” papoknak a kora már elmúlt. A „csináld magad” papok soha nem fogják egyházukat az állagmegóvásból a misszióra vezetni. Minden vezetőnek fel kell építenie a saját csapatát. Minden plébánián nélkülözhetetlen csapattagok a lelkipásztori munkatársak, és a fő szolgálatok vezetői, az egyházközségi képviselő-testület tagjai, valamint a hozzáértő, bizonyított vezetői készséggel bíró hívek.

JÖVŐKÉP – A vezetőnek minden szervezetben elsődleges szerepe kidolgozni és kommunikálni a jövőképet: azt, ami lehetséges. A vízió „az a kép a jövőről, amiért lelkesedni tudunk”. Vezetőinknek buzgóságra és szenvedélyre van szükségük, hogy ezért a jövőképért képesek legyenek fáradni. A jövőkép alkotása a kielégületlenség, a dolgok állása miatti elégedetlenség érzésével kezdődik. Csak akkor tud a jövőképünk másokat lelkesíteni, ha mi örülten belelkesülünk a jövő iránt.

A HOLY TRINITY BROMPTON ÉS MÁS EGYHÁZAK BEBIZONYÍTOTTÁK, HOGY TÉNYLEG EL LEHET VINNI NEMZEDÉKÜNKHÖZ AZ EVANGÉLIUMOT. KÉPZELJÜK EL, MI TÖRTÉNNÉ A KATOLIKUS EGYHÁZBAN, HA MI IS HINNÉNK, HOGY EZ LEHETSÉGES!

Időt kell szánnunk rá, hogy egy oldalban felvázoljuk a minket leginkább lelkesítő képet egyházmegyénk, plébániánk, vagy szolgálatunk jövőjéről. Azután fogalmazzuk meg saját személyes célnyilatkozatunkat!

A jövőkép-nyilatkozatot a teljes egyházközségnek be kell mutatni, és meg kell hívni őket, hogy azonosuljanak vele, és a sajátjukként tekintsenek rá. Ehhez időre van szükség.

Isten Egyháza missziós természetű. Olyan autóbusz, amelyet arra terveztek, hogy menjen. Csakhogy ezek a helyi járatok évszázadokon keresztül parkolóknak vesztegelték. Karbantartották, és díszítették őket. Az emberek heti egy órára összejöttek, beültek a buszba – de a buszok legtöbbször soha nem indultak útnak.

A lelkipásztornak időt kell hagynia menetrendjében arra, hogy azokkal találkozhasson, akikkel ő szeretne. Időt kell szakítani arra a bizonyos kávéra a befolyással bíró kulcsemberrrel. Ha azt akarjuk, hogy a jel a buszon jól olvasható legyen, újra és újra beszélnünk kell a prédikációban a jövőképről. „Képzeld el, mi lenne, ha...”

STRATÉGIA – A megfelelő működéshez különböző szolgálati és vezetési modellekre és stílusra van szükségünk. Ha a kisebbtől a nagyobb egyházközségméret felé mozdulunk el, azt fogjuk tapasztalni, hogy nő a komplexitás... kisebb döntéshozó testületek... decentralizáció... szakosodottabb munkatársak... a lelkipásztor változó szerepe.

EGY NAGY PLÉBÁNIA LELKIPÁSZTORA AZ IDEJÉNEK NAGY RÉSZÉBEN NEM SZOLGÁLATOKAT VÉGEZ, HANEM MÁSRA RUHÁZZA ÁT EZT A MUNKÁT.

A STRATÉGIA kidolgozása Ha a plébániának nincs még jövőkép-nyilatkozata, itt az idő hozzáfogni. Legyünk türelmesek – a folyamat legalább hat hónapot vehet igénybe. A pasztorális tanács felelős azért, hogy brutálisan őszintén felmérje, jelenleg mit tekint a plébánia valódi értéknek. Érték az, ami szerint cselekszünk, nem pusztán, amit valahová leírtunk. Költségvetésünk pontosan tükrözi, mit tart a közösség értékesnek, ugyanez mondható el a személyzeti struktúráról.

Egy átlagos egyházközség valódi értékei kb.:

1. Épületeink állagmegóvása
2. Gyermekközpontú katekézis
3. Kényelem
4. Minimális elvárások
5. Stabilitás
6. Törődés saját tagjainkkal
7. A plébánia mint a társadalmi élet központja

Most pedig tekintsük át, hogyan teljesít plébániánk az egészséges és növekvő egyházak tíz közös értékének életre váltásában:

1. Legyen a vasárnap az első
2. Vendégszeretet
3. Felemelő zene
4. Nagyszerű homíliák
5. Életadó közösség
6. Világos elvárások
7. Erősségeken alapuló szolgálat
8. Kis közösségek létrehozása
9. A Szentlélek megtapasztalása
10. Legyünk hívogató Egyház

Az Egyház életének öt alkotórésze (Rick Warren): Liturgia, Evangelizáció, Tanítványság, Közösség, Szolgálat.

LELKIPÁSZTORI TERV 1-3-5 éves. A céloknak konkrétnek, mérhetőnek, elérhetőnek, reálisnak és időszerűnek kell lenniük.

A TERV VÉGREHAJTÁSA – a terv végrehajtása során a lelkipásztor a sofőr. A lelkipásztorból végül magányos sofőr is lehet. De ha egészséges és kiegyensúlyozott vezetői csapata van, amellyel őszinte és nyílt eszmecserét tud folytatni, akkor nem marad magára.

ALACSONY INTENZITÁSÚ IRÁNYÍTÁS, NAGYFOKÚ ELSZÁMOLTATHATÓSÁG Egy bizonyos létszám felett (pl. 800 fő) a plébánosnak ellen kell állnia a mikromenedzsment kísértésének. A világi híveket hatalmazzuk fel szolgálatttevőnek. A hatalom és a felelősség egyidejű delegálása révén plébániánkon megsokszorozódhat a szolgálatok száma. A plébánia összes szolgálatvezetőjét évente 3-4 alkalommal találkozóra hívjuk össze.

A VÁLTOZÁS NAGYSZERŰ, FELTÉVE, HOGY **NEKEM** SEMMIT NEM KELL MÁSHOGY CSINÁLNO!

A vezetőknek fel kell készülniük arra, hogy amint elkezdnek vezetni, jönni fognak a zúgolódások. Mindig lesznek ellenállók, a vezetőnek meg kell keményítenie az arcát. Némelyek ezután békésen lépnek le, mások nagy dérrrel-dúrral.

TÁGÍTSUK A JÖVŐKÉPET! Steven Furtick: Ha a jövőképünk nincs akkora, hogy halálra rémítsen minket, azzal megbánthatjuk Istent. Rick Warren: Ha a jövőképünk nem terjed tovább, mint amire képesek vagyunk, akkor kiderülhet, hogy hitetlenek vagyunk.